

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1729. usque ad annum 1731

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 13322648

§. 42. Coscia Cardinalis Roma fuga elapsus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67677)

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

§. XLII.

Coscia Cardinalis fuga elapsus.

Paulopost excussis Ifoldi scriptis plura reperiabantur suspectæ literæ et libelli supplices, quos Fiorellius Coscia Cardinali exhibuit, ut desuper rationem redderet; hic vero respondit, se de his nullam esse notitiam, se tamen existimare, supplices hosce libellos eo tempore, quo is Roma absens fuisset porrectos: Hæc ubi relata fuere Ifoldi is ad Cosciam clam hæc perscripsit: *Recordabitur utique Eminentia vestra, quod non alio ex capite me exautoravit, quod cuncta mihi tanquam Auditori concredita arcana a me revelari pertimeret: Intercepta hæc scheda, ac propria complicum confessione, totque aliorum testimoniis convictus Coscia, tanquam in arena capto consilio, summi Pontificis clementiam exorare statuit, petita alloqui copia, qua tamen denegata, perdemisse supplicavit, ut saltem Assisium ad Franciscanorum ædes recedere permetteretur, reliquos vitæ suæ dies in sacro otio insumpturus. Attamen repulsam passus, haud obscure cognovit, quanta sibi iudicialis sententiæ tempestas proxime immineret, eapropter fugæ consilium cepit, &*

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

unacum fide duobus comitibus intem-
pesta nocte Comitem Franciscum Ma-
rini de Taffone mentitus, per portam
S. Clementis Roma excessit, ac die
quarta Aprilis Neapolin vespere per-
venit; relicto Romæ scripto publico,
quo fugam suam allatis fufius cauffis
vindicare moliebatur. Re comperta
Pontifex Cursorem mox ablegat, qui
fugitivum Cardinalem insequeretur,
eique Pontificis nomine præciperet, ut
nulla mora captivus Romam ad Mo-
nasterium S. Praxedis reverteretur;
secus omnibus dignitatibus ac bene-
ficiis exuendus. Ast fugæ celeritas
Cursoris solertiam elusit; Coscia vero,
ne proderetur; Monachi habitum in-
dutus, ad quemdam sibi affinitate jun-
ctum die undecima ejusdem Mensis
confugit, in cujus tamen ædibus mi-
nime receptus ad Olivetanorum Asce-
terium secessit. Ibi ipsum Comitem
Harrachium Neapolitanum Pro - Re-
gem accedit, qui tamen eum recipere
pariter recusabat, caussatus, sibi in
mandatis datum non esse, ut ipsum
Cæsarea protectione honoraret: tum
vero Coscia ab ipsa infelicitate didicit,
semel miseris nusquam Patriam, nus-
quam patrocinium, nullumque Ami-
cum deberi: Igitur opis & consilii in-
ops, aliquot horis in Urbe hæsit, quo
Hist. Eccles. Tom. LXXIII. T t se

Sæc. XVIII. se demum verteret, nescius. Cois
 A. C. 1731. nuato tamen itinere ad vicinum op
 pidum, cui *Albæ petra* nomen, be
 nignioris fortunæ fiducia contentus.
 Enimvero dum hucusque ad omnia
 Cosciæ vota prosperitas esse surda ve
 deretur, inopinato quidem, sed per
 opportune accidit, ut Montelonis De
 cis prædium, quod *Bonum hospitium*
 vocant, venale proflaret, eo igitur
 empto Coscia uno ferme momento
 securitatis locum & calamitatis leve
 men consecutus est. Ceterum non
 eodem vel temporis vel remedii con
 pendio sanari poterat vitæ male actæ
 vitium, ac inde orta Pontificii animi
 exulceratio: Quam primum enim Cle
 mens Papa novum violati præcepti
 crimen compererat, acta iudicii in
 Cosciam instruendi mandatum dedit
 Cardinalibus Francisco Barberino
 Antonio Zonedario, Curtio Origo
 & Laurentio Alterio: Hi ergo publico
 edicto Romæ affixo juxta Constitutio
 nem Innocentii X. interminata anathe
 matis pœna Cosciam citabant, ut cor
 ram eis actorum suorum rationem res
 deret, sibi que interim a capiendis Sa
 cerdotiorum proventibus interdictum
 sciret; eapropter Simonetto Apostolico
 Regni Neapolitani Nuntio datum est
 negotium, ut juncta Archipræsulis

Sæc. XVIII.
A. C. 1731.

Capuani, & Averfani Episcopi ope & opera Cosciam in jus vocaret, & omnes ejus redditus Ecclesiasticos proxime percipiendos apud sequestrum deponeret. Verum sagax Cardinalis opipignoris hisce proventibus, literas argentarias a Numulariis Neapolitanis perceperat necnon per suos Amicos jam antea impetraverat, ut in fidem & clientelam Cæsaris reciperetur; quare evenit, ut proventus beneficiorum, quæ Coscia intra Neapolitani Regni fines obtinebat, integros reciperet, quamvis interim ejus Bibliotheca, & reliqua ædium suppellex præconis voci subjecta, & capto primario ejus cubiculario cambiales literæ ad quinquaginta aureorum millia unacum argentea supellectile interceptæ fuissent. Nil tamen acrius pupugit Cosciam, quam Beneventani Archiepiscopatus jactura, quocirca, cum quosdam Canonicos sibi sat propitios adversus novum Archiepiscopum reclamasse nosset, Neapoli scriptum quoddam a Forziato Advocato compositum publici juris fecit, in eo demonstrare conatus, quod violenter Sede pulsus fuisset, proin Pontifex sine Capituli & ceterorum Diæcesis Sacerdotum consensu alium subrogare non potuerit.

Tt 2

§. XLIII.